

prima instanță: Gr. Zubati

dosarul nr. 3rh-78/13

instanța de recurs: Sv.Filincova, G.Stratulat, Sv.Novac, T.Vieru, Iu.Bejenaru

Î N C H E I E R E

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii: Svetlana Novac, Tatiana Vieru, Iurie Diaconu, Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire declarată de SRL „Euromonolit”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Euromonolit” împotriva Serviciului Control Financiar și Revizie (Inspekția Financiară) privind anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013 prin care a fost admis recursul declarat de către Inspekția Financiară, casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2012, și emisă o nouă hotărâre privind respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă

La 06 februarie 2012 SRL „Euromonolit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Control Financiar și Revizie (actualmente Inspekția Financiară) cu privire la anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Serviciul Control Financiar și Revizie (Inspekția Financiară) a efectuat controlul de contrapunere la SRL „Euromonolit” sub aspectul verificării relațiilor economico-financiare cu Primăria s. Isacova r-nul Orhei pentru perioada 01 iulie 2008-01 iulie 2011.

În rezultatul controlului s-a constatat că, relațiile economice între SRL „Euromonolit” și Primăria s. Isacova au fost reglementate în baza contractelor bilaterale cu privire la efectuarea lucrărilor de construcție: nr. 95 din 12 noiembrie 2008, conform căruia, SRL „Euromonolit”, în calitate de antreprenor și-a asumat responsabilitatea executării lucrărilor de reparație capitală la Casa de Cultură în sumă de 228974,57 lei; nr. 11 din 09 aprilie 2009, conform căruia SRL „Euromonolit”, în calitate de antreprenor și-a asumat responsabilitatea executării lucrărilor reparație capitală la Casa de Cultură în sumă de 145283,37 lei.

Conform proceselor-verbale de recepție a lucrărilor executate f/nr. din luna iunie 2009, prezentate de către SRL „Euromonolit”, pe perioada supusă controlului au fost executate lucrări în sumă totală de 374535,41 lei.

Menționează reclamantul, că Serviciul Control Financiar și Revizie în hotărârea contestată a invocat că în rezultatul majorării neîntemeiate a costului volumului de lucrări executate de către SRL „Euromonolit” a fost obținut venit ilicit în sumă de 22152 lei.

Reclamantul nefiind de acord cu această hotărâre, a solicitat anularea acesteia.

La 13 decembrie 2011, reclamantul s-a adresat către Serviciului Control Financiar și Revizie (Inspekția Financiară) cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011, cerere care a fost respinsă prin răspunsul din 02 ianuarie 2012 (f.d. 5).

Prin urmare, reclamantul a solicitat anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2012, acțiunea înaintată de SRL „Euromonolit” a fost admisă. S-a anulat ca fiind ilegală hotărârea Serviciului Control Financiar și Revizie (Inspekția Financiară) cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013 s-a admis recursul declarat de către Inspekția Financiară.

S-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Euromonolit” împotriva Serviciului Control Financiar și Revizie (Inspekția Financiară) privind anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011, și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a respins acțiunea depusă de SRL „Euromonolit” împotriva Serviciului Control Financiar și Revizie privind anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011.

La 19 februarie 2013, SRL „Euromonolit” a depus cerere privind corectarea deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2013 s-a respins cererea depusă de SRL „Euromonolit” privind corectarea greșelilor din decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013.

La 19 februarie 2013 SRL „Euromonolit” a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei instanței de recurs cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2012.

Ca temei pentru declararea cererii de revizuire, SRL "Euromonolit" a indicat prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.451 alin.(1) CPC cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Datorită faptului că revizuirea este o cale de atac a hotărârilor irevocabile, poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți. De aceea legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii. Acestea sînt prevăzute la art. 449 CPC și în cazul în care se cunoșteau ar fi influențat asupra soluției date de instanța de recurs.

Potrivit art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuiant în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or ultimul nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării anterioare a pricinii a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale pentru soluționarea pricinii, inclusiv și pentru obținerea actelor prezentate ca temei de depunere a cererii de revizuire.

Cât privește invocarea revizuientului că au fost descoperite înscrisuri probatorii care au fost reținute de un participant la proces sau care n-au putut fi prezentate instanței anterior, Colegiul menționează că acestea nu se încadrează în prevederile art. 449 CPC, deoarece dispozițiile procedurale la momentul depunerii cererii de revizuire nu instituie un asemenea temei de revizuire.

Aici, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cererea de revizuire a fost depusă de către SRL "Euromonolit" la 19 februarie 2013, când deja erau în vigoare modificările operate la Codul de procedură civilă, prin Legea nr.155 din 05 iulie 2012, drept urmare a căror în conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a

emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Sub acest aspect, Colegiul reține că deși revizuiantul a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) CPC, ultimul nu a invocat nici un argument care ar indica la faptul că instanța de recurs a emis hotărârea, cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, fapt ce în plus indică la netemeinicia cererii de revizuire.

În acest sens Colegiul nu poate stabili existența temeiurilor de revizuire prevăzute de lege, pentru că argumentele invocate de revizuent se referă la circumstanțe de fapt, dar instanțele de judecată au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților – de obicei descoperite ulterior, iar argumentele invocate de revizuent nu pot fi admise ca temei de revizuire a deciziei din 22 februarie 2012.

Mai mult decât atât, revizuirea este o cale de retractare și nu de reformare, în cadrul căreia nu poate fi verificată legalitatea și temeinicia hotărârii contestate.

În acest sens, instanța de recurs face referire la jurisprudența CEDO care statuează că *competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare* (cauza Popov-2 contra Moldovei din 06.12.2005, cererea nr.19960/04, § 45).

Astfel, argumentele invocate de către revizuent în cererea de revizuire nu întrunesc nici unul din temeiurile prevăzute de normele citate.

Totodată, admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale (Brumărescu versus România, Roșca versus Moldova, Eugenia și Doina Duca versus Moldova din 03.03.2009).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către SRL “Euromonolit” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Euromonolit”

împotriva Serviciului Control Financiar și Revizie (Inspekția Financiară) privind anularea hotărârii cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-09-11/124 din 14 noiembrie 2011.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Tatiana Vieru

Svetlana Novac

Iurie Diaconu

Iurie Bejenaru